

Ch ư ợ ng 07

Bà Tuy t ư ợ ng ngay thang l ư u nhìn Pha Lê ư ợ ng b ư c t ư ợ ng b ư c xu ư ợ ng tam c ư p. Pha Lê nhìn th ư y bà nên vui v ư g t ư u chào.

- ư ợ ng l ư i!

Pha Lê gi t mình, nh ư ợ ng r ư i sau ó, cô i m t nh ngay:

- Th a, má nuôi cho g ư i con có vi c gì ?

Bà Tuy t ư nhìn Pha Lê t ư u cho ư n chân nh ư mu n tìm th ư y m t i u gì ó n i cô. Bà l m nh m:

- Càng nhìn càng th ư y gi ư ợ ng th t. Ch ư có i u con bé này còn vôi t ư quá, không th ư ợ ng tr m nh H ư ợ ng Lan.

Pha Lê m t m t:

- H ư ợ ng Lan là ai ?

- M t ư ợ ng i b n. Cháu có làn da đ p quá, p h n c Ng c B ch. Cháu là m t viên ư ợ ng c không tì v t.

- Cháu là Pha Lê, ch ư không thích mình là viên ư ợ ng c quý nào ó. B i nh ư ợ ng th ư quý giá nh v y, n u có c nó, ư ợ ng i ta th ư ợ ng ánh i m t th ư g i ó.

Bà tuy t ư đ ư i ánh m t ra xa, gi ư ợ ng bà rên r :

- H ư ợ ng Lan! N u ph i bù p v t th ư ợ ng ó b ư ợ ng m t tr m tri u thì cô c nói, nh ư ợ ng ư ợ ng xu t h i n tr c m t tôi.

Không hi u gì h t, nh ư ợ ng Pha Lê c m th ư y m t m i khi ph i nghe ư n s t i n mà h ư kêu m t. Cô b ư c i, nh ư ợ ng l p t c b gi l i.

Bàn tay g y gu c xanh xao, thân hình m nh kh nh y l i ch a ư ợ ng m t s c m nh t ý ư ợ ng nên bà nhào ư n bấu vai Pha Lê. Cô ho ư ợ ng h t kêu lên vì không mu n xô ngã bà:

- Bà làm gì v y?

- Không...

Pha Lê không mu n ch ư ợ ng tr l i ư ợ ng i b nh nên cô c l ư i l i, và ra vào m t ư ợ ng i m i i t i. Cô l p t c quay l i, b t g p ánh m t kinh ư ợ ng c c a Ng c B ch:

- Cô làm sao th ?

Rôi Ng c B ch gi m chân la lên khi th ư y bà Tuy t:

- M xu ư ợ ng ây làm gì v y? Con thi t không bi t m ư ợ ng gì mà ý n nói cho nh c lòng. T i n m t thì thôi. Nhà ta ư u có thi u t i n, c xem nh c a này thay ư ợ ng i v y.

- Không.- Bà Tuy t hét lên – nó chính là H ng Lan, là H ng Lan ó, con bi t không? Ng i tình c a ba con.

Ng c B ch nhìn m th ng c m. Bà có m t l i l m khi còn tr tu i do không ch ng c c n ghen tuông, r i nh ng lúc ng i ta i di n v i hi m nghèo thì n i âu c a quá kh th ng kéo v d n v t tâm t . Ng c B ch tr n an m :

- Không. Con bé này không liên quan gì n chuy n quá kh h t.

Bà Tuy t xo tay con gái ra, th h n h n:

- Con coi ch ng nó c p m t ng i con th ng ó. Nó không ch u mình là m t viên ng c mà c nói mình là Pha Lê. Con bi t không, pha lê trong h n ng c và sáng h n tuy t.

Ng c B ch nói nh ra l nh:

- Cô v phòng i, và nh là ng xu t hi n tr c m t m tôi, tôi không gánh n i trách nhi m này âu.

Pha Lê xu ng phòng n, nh ng thím Ba ã ra hi u cho cô ng n:

- Cháu có chuy n không hay r i, nh ng sao cháu bình th n th ? H y nói th t v i thím là cháu vô tình hay c ý v y?

- Nh ng là chuy n gì?

- Chuy n m t ti n. Không th nào m t ng i k tính nh Th Phan l i không khoá c a phòng khi ra ngoài. C n phòng ó r t c bi t. M t a ngày th nh cháu s khóc to lên khi b ng i ta vu kh ng m i ph i, l nào cháu th n nhiên nh không có gì, tr khi có s s p x p s n.

- Không h . Cháu không quen dính vào nh ng chuy n nh v y. Cháu không làm và không c n bi t nhi u i u nh th n i ngôi nhà này.

Pha Lê i r a tay và lên phòng, ng i xu ng gi ng ngh lan man. Cô không n n i c m vì bi t mình ch là k n nh u. Cu c s ng ây không vui và cô ph i ch u ng v m t khó coi c a m i ng i. Nh ng r i n i này vào ngay th i i m nhà ng i ta có chuy n thì th t không c n m chút nào.

Có ti ng b c chân n phòng, Pha Lê l ng nghe và cô bi t ngay chân ó là c a ai.

- Ch B ch!

- Pha Lê! Tôi vào c ch ?

Ng c B ch sà xu ng gi ng m t cách t nhiên, nhìn Pha Lê ch m chút m t lúc r i khen th t:

- Cô có ôi m t en nhánh, sâu th m, lông mi cong vút... m t v p quy n r mà tôi ch a t ng th y. Tuy không ph i là phái nam, nh ng tôi v n th y thích cô. V p c a cô c ng chính là nguyên nhân làm m tôi ho ng lo n. Bà nh n tình ch n m x a và s cô c p m t i H H i c a tôi.

Pha Lê nhìn Ng c B ch ng c nhiên:

- H H i là ng i yêu c a ch à?

- Chúng tôi ch a nói v i ai chuy n này h t. Nh ng dù có g p ph n i, tôi c ng nh t nh yêu anh y. Chúng tôi quen t nh .

- T i sao ch l i nói cho tôi nghe chuy n này?

- Vì s c p c a cô.

- Ch ngh r ng tôi có th yêu b t c ng i àn ông nào ó sao? Có th là tôi không bi t và b l i d ng, nh ng yêu thì ch a. Tôi yêu b n thân mình, và vì cái tôi y, tôi se làm nhi u vi c b ng con tim và kh i óc c a mình.

- Cô thông minh l m!

- Cám n ch .

Ng c B ch ra kh i phòng nhanh nh lúc n. Pha Lê h t s c ng c nhiên nhiều ng i trong nhà này l i m t h t t tin nh v y. M t lúc nào ó, cô xem h nh r t g n nhau nh ng l i không ph i, vì c b n là m i ng i u s ng trong th gi i riêng c a h . Th Phan c sách và thích yêu; bà Tuy t thì c gi t gi nh ng gì bà ta có, còn ông Bình thì cú u t vào các th ng m c cho vi c kinh doanh m i ngày m t phong phú h n. Riêng v i Pha Lê, cô ã t ng tr ng thành, không mu n bám vào ngu n s ng c a cô nhi vi n, ph i nh ng môi tr ng s ng t t p y cho các em nh có hoàn c nh b t h nh h n mình.

M c ích c a cô là v n t i m t t ng lai t i sáng thì ngay bây gi , cô ph i c g ng h c và không màng t i nh ng chuy n không may x y ra. B qua, cho qua t t c . Ch ng ph i là cô c ch nhà này cho n h c àng hoàng ó sao. Cô có m t c n phòng sang tr ng, l ch s . M t môi tr ng yên t nh. Pha Lê ã bình tâm ón nh n cu c s ng này thì ph i c g ng i cho h t o n ng mình ã ch n.

M t tu n c ngh ng i nên gi i trí là t t nh t. Nh ng gi i trí b ng cách nào?

Pha Lê thềm d o nh c cho lòng mình b t u t , nh ng cô không mu n phi n n nh ng ng i xung quanh, cho nên có sách giá v ra ngoài. Và t nhiên cô nh n b c tranh trong phòng n. Tr i ang ngã v chi u, c nh v t chung quanh th t p. Cô c m c pha màu và v t t c ni m say mê...

êm hôm sau thì b c tranh ã hoàng thành. V r c r hoành tráng c a nó ph n nh n i tâm h n cô m t s c s ng mãnh li t. Th nh ng m t vài bông hoa mảy xanh l trong n c l lũng. Pha Lê c m th y cô v r t th t nh là nh ng hi n t i c cô ch p nh n khi b c chân vào ây. Còn b c tranh c c a phòng n nh m t th c tr ng m h , nh có nh không, nh iêu tàn, ghi nh n m t n i bu n sâu xa c a ng i sáng t o ra nó.

Pha Lê c m c lên, ph t ho m t cái ch m m nh t nh n i ti c m t cánh én cho mùa xuân i qua. Toà nhà b ng mang nét c áo riêng trong màu n ng h .

Ng m nhìn b c tranh m t cách v a ý, cô ch m chú thu x p bút v r i r a tay.

Có m t cái bóng áng ngang qua. Th Phan ng ó t bao gi .

Pha Lê nhúu mày và c m th y mình quay v phòng là h n. Nh ng ôi m t m to c a anh ang tr ng trên g ng m t c a cô v i v chiêm ng ng th t l lòng, nh mu n nói: cô eo quá, khi n ng i ta c m thây nh nhung.

Pha Lê nóng b ng ôi má nh ng v n c i v i anh.

Th Phan nhìn vào ôi m t c a cô v i v hi n t di u dàng. T nhiên cô nh n nh ng l i xúc ph m cô hôm tr c mà mu n khóc. Pha Lê quay i, t nh lòng mình không c khóc, n u có thì ch m t mình trong phòng. Cô không th l s y u u i c a mình và không b ng lòng cho ng i ta th ng h i.

M t c n gió p n, Pha Lê nhanh tay c m l y d ng c i vào nhà. Cô ch k p óng c a l i là c n m a p n. C ng t t! Cho nó cu ng s ch i nh ng s oi b c ng t ng t trong nh ng ngày n ng h n, và trong lòng cô, nh ng n i b c xúc mà dù không mu n, cô c ng trót v n v ng.